

На 24 мај, на денот на Св. Кирил и Св. Методиј беше осветен новоизградениот манастир "Св. Никола" во Маврово, кој е наследник на стариот црковен храм, кој со изградбата на вештачкото Мавровско Езеро за потребите на земјава за производство на електрична енергија беше потопен во текот на педесеттите години од минатиот век.

Но, тој стар црковен храм никогаш не потклекна, туку немо сведочи за едно лошо време, кое не успеа да ја избрише црковната историја, градена од македонските неимари во далечната 1850 година, чии зданија и ден денес им пркосат на времето и на просторот.

Пишува: Кокан СТОЈЧЕВ

Како чеда на библиска Македонија и на нашата света Црква, и по примерот на нашите претчественици, горостасните македонски светици, светите апостоли и просветители Св. Кирил и Св. Методиј, и сите нивни последователи, ние сме повикани да го следиме нивниот пример, да создаваме добри и на Бога угодни, епохални дела, корисни за нашиот богољубив народ. Да градиме што повеќе и да ја разубавуваме нашата родна и мила Македонија, а не да ја разградуваме, да ги нагрдуваме, туку да ги зачуваме светилиштата и преку светоста и вечноста на македонскиот род да го браниме суверенитетот на Македонија и автокефалниот статус на нашата родна мајка Светоклиментова црква", истакна митрополитот Полошко-кумановски г. Кирил, кој вознесено беседеше и му се молеше на Бога да му подари на овој храм целосна полнотост.

"Во текот на нашето многустолетно опстојување, поминувајќи низ разни премрежија и крсни распнувања, најдобрите, најдоблесните македонски синови и ќерки умееа да ни го подарат својот живот", потенцира владиката, кој слушајќи ги камбаните на манастирот како бијат им остави порака на Македонците.

ГОРОСТАСНИ СВОНА

А камбаните биеја ли биеја. Нивниот свон надалеку се слушаше, бидејќи уште едно богоугодно дело ја разбуди Бис-

"ЗА КОГО БИЈАТ - ЗА СИТЕ МА

КАМБАНИТЕ?" КЕДОНЦИ

тра од сон, а езерото затрепери од болката, која цели 50 години ја трпеше и ја распаруваше нејзината утроба. Конечно "Св. Никола" може да се смири, камбаните му ја вратија душата и црковно ја пееја Божјата песна. "За кого бијат камбаните"? За сите Македонци, кои оделе, одат и ќе одат да си ја лекуваат душата во пазувите на планината.

Три горостасни камбани ќе ечат и надалеку ќе се слушаат. Камбаните се излеани во старата фабрика "Требино" во Џенова, Италија. На едната е врежано срцето даровно, г. Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски, го втисна шеснаесетзрачното сонце да зрачи и да ја топли душата на Македонците. Оваа камбана е дар од г. Атанасоски, бизнисмен и успешен Македонец во САД. Таа тежи 350 килограми, а другите две 1.000 и 650 килограми. Тие претставуваат силен духовен непокор на Македонската пра-

Изградбата почна во 1996 г. Проектант ГП "Бетон", Скопје, изведувач "Бетон" Штип. Иконостасот го изработи "Јелак" Тетово, а резбата е на Владо Стојковски. Иконографија Ѓорѓе Цветковиќ, фрескоживопис Моме Трајковски и тајфата. Зоографи: Алки Џулијано, Ема и Владо. Иницијатор за градбата и еден вид ктитор Душан Петрески, како и други македонски бизнисмени.

вославна црква и на македонскиот народ, кој повторно на овие простори ги доживува потресните сцени од минатото.

Овој манастирски комплекс ја продолжува традицијата на старата црква, која беше потопена со изградбата на Мавровското Езеро. Мавровчани со го-

дини ја чувствуваа оваа загуба, сè до моментот кога во 1996 година почна обновата на ова македонско црковно и духовно здание.

На 4.000 метри квадратни се издигнува огромната трибродна црква "Св. Никола", чија архитектура плени со својата убавина, а набрзо повторно со донации ќе бидат завршени и коначите.

ЦЕЛОСЕН БЛЕСОК

"Македонија е света земја, а света е затоа што секоја нејзина педа, секој нејзин камен, секоја нејзина грутка, по долините, по ридиштата, по планините е полеана со македонска маченичка крв и посеана со маченички македонски коски. Ние, сега, чедата на Македонија, и на нашата света Црква, градиме цркви и манастири во татковината, но и насекаде, по сите меридијани од Земјината топка, среде нашите еднородни браќа и сестри, по вера и крв Македонци и Македонки. Граделе и нашите претчественици, зашто знаеле дека црквите и манастирите останувале за навек. Тие ќе останат да претставуваат вечни жаришта на црковен и не помалку на духовен, на национален, социјален и на културно просветен бит и опстој на нашиот народ", изјави митрополитот Кирил.

"Сполај му на Бога градиме, бидејќи Господ нè вдахнал, точно пред 50 години, да исправиме една голема нанесена неправда над нашиот народ, над нашата македонска земја, и над нашата света Црква... Ние никому не му одзедовме нешто, ќе повторам ја исправиме таа голема оставена и заветна од нашите претчественици неправда. Кога требаше да се обнови Црквата, во 1958 година, која за нас беше историски предвесник, потоа речиси десеттина години подоцна ја обновивме целосната автокефалност, потпишувајќи ја најзначајната историска одлука во црквата 'Св. Богородица - Перивлепта', во дрвениот наш Охрид, со право и гордост наречен македонски Ерусалим, знаевме дека борбата која ја поведовме ќе биде многу тешка и макотрпна. За жал, таа сè уште трае. Но, немавме друга алтернатива, моравме силно да веруваме во Бога и со неговата милост и помош таа борба мора да биде победоносна. И ќе биде! Ќе биде затоа што ни останува да извршиме уште дела, самовозвишена задача како чедата на Македонија, и на нашата света Црква, за не многу долго време, да ѝ го вратиме целосниот блесок, та час поскоро да ја воздигнеме и на степенот на која била, да ја воздигнеме на степен на патријаршија", истакна митрополитот Кирил во својата беседа.